

liva te reke v Gnilo Lipo je sovražnik po večdnovnih bojih našo fronto pri Dolni Lipnici nekoliko v-pognil. Boji zadnjih dni pa so tudi tukaj razvijajo za nas dokaj ugodno. Ljuba bitka se je razvila zopet zahodno od Lucka v prostoru gornjega toka rek Turija in Stohod. Dne 16. sept. so se Rusi navadili z ogromno silo na naše postojanke, a so bili hudo poraženi. Na tisoče in tisoče mrtvih in težkoraženih sovražnikov je pokrivalo bojišče, Rusi naše fronte niso mogli prebiti. Cili ruskega napadanja v Karpatih je, zasesti karpatske prelaze in udreti na Ogrsko, na severu pa predreti proti Kovelu in Lvovu.

Kako odbijamo sovražne napade v Karpatih.

(Poročilo z bojišča.)

S svojo četo sem na 1200 m visokem karpatskem vršacu. Imam nalogo, na vsak način preprečiti prehod ruskih čet proti kraju Suliguli v dolini reke Vaszer na Ogrskem. Mrzla sapa brije od severovzhoda, noč in dan. Dne 15. sept. so nas napadali Rusi cel dan od 5. ure zjutraj do 11. ure ponoči. Niti toliko časa nismo imeli, da bi pojedli kosček kruha. Okrog 12. ure se je Rusom posrečilo, da so dospeli do vrha. A moja četa je bila na ta „obisk“, dobro pripravljena. Strojne puške, ročne in podzemne mine, bodala, samokresi, kamenje in meči so vršili tu svoje krvavo delo. Naša 115 mož broječa četa je vrgla 1100 Rusov nazaj. Ponoči smo s pomočjo žarkometov našli na pobočju gore 314 ruskih mrtičev. Med borbo smo se na ravninici vrh gore skrivali za mrtva trupla svojih tovarišev. Tovariši na naši levi ci niso bili tako srečni. Rusi so udrti v njih postojanke. Ali homo mogli Rusom preprečiti prehod v ogrsko ravnino, bom poročal prihodnjik, če ne bom prišel prej v krivo deželo. — Ivan Dušič, črnovojniški narednik, doma iz ptujske okolice.

Krvavi boji ob Stohodu

Zahodno od Lucka se bje zopet krvava bitka. Rusi napadajo z velikaansko silo, naši pa se krejko branijo. Poročevalec švicarskega lista „Baseler Nachrichten“ pravi, da so Rusi v bitki dne 15., 16. in 17. sept. ob Stohodu, Turiji in vzhodno od Lvova izgubili najmanj 10.000 mrtvih in do 20.000 ranjenih vojakov. Bojno polje ob gornjem Stohodu je bilo nadebelo posuto s samimi mrtvimi Rusi. Reki Turija in Stohod sta bili te dni krvavo pobarvani.

Rumunsko bojišče.

Na sedmograški fronti se razvijajo večji boji ob železnici, ki vodi iz Petrosenija (Petrovo) v Hatszeg (severovzhodno od Orsove). V široki dolini pri Hatszegu so dne 14. sept. zadeli Rumuni na hudo odpor naših čet. Rumuni so se morali umakniti. Dne 17. sept. so naš južnovzhodno od Hatszega odvezeli Rumunom 7 topov. Dne 18. sept. so vrgli naši sovražnika zopet dalje nazaj proti Petroseniju. Višje proti severovzhodu so Rumuni pri mestu Fogaras (nekako v sredini sedmograške fronte) dne 15. sept. prekorčili reko Aluta. Na severnem krilu so se močne rumunske čete, združene z ruskimi, dne 18. septembra pomaknile v bližino naših postojank v dolini gornjega toka reke Maroš. Tukaj so v teku veliki boji.

Veliko zmago so dosegli Bolgari dne 14., 15. in 16. sept. v Dobruči. Po hudi bitki so bolgarske, turške in nemške čete pod poveljstvom maršala pl. Mackensena rumunsko-rusko armado obkolile od treh strani in ji prizadale odločilen udarec. Sovražna armada je imela velikaanske izgube in se je umaknila za močno utrjeno črto Črnavađa—Medžijeje—Konstanca (ob Črnem morju), kjer se zopet pripravlja na veliko bitko.

Zmaga v Dobruči.

Zmaga v Dobruči je večja kakor ona pri Dobruču in pomembnejša, kakor zavojevanje Tutrakana in Silistrije. Porazenih je bilo osem sovražnih divizij, ki so se v divjem begu umaknile proti severu. Njih poraz je radi tega tako velik, ker so se bitke udeležile nove, najbrž s severne fronte poklicane rumunske divizije.

Macedonsko bojišče.

V smeri od jezera Ostrovo (zahodno krilo) je prišel general Sarraill sredi preteklega tedna z ofenzivo. Bolgari so dne 14. septembra pred sovražno premočjo izpraznili goro Malca Nidže (2517 m), ki leži severno od imenovanega jezera in se umaknili v nove postojanke. Pri Florini, zahodno od jezera Ostrovo, se razvijajo novi boji. Na vzhodnem krilu pa Bolgari napredujejo. Bolgarske čete so zasesti mesto Kavala ob Egejskem morju.

Francozi zasedli Florino.

Francosko uradno poročilo z dne 19. septembra pravi, da se je vršil dne 17. sept. in sledečo noč hudi boj na črti Rosna—Florina, ki se je končal s sijajno zmago četverosporazumovih čet. Francozi so z nasokom zavzeli Florino. Bolgarsko-nemške čete se umikajo v neredu proti Bitolju.

Grčija.

Četverosporazumov pritisk na Grčijo postaja od dne do dne hujši. Vsa poštna, brzojavna in železniška uprava Grčije se nahaja pod četverosporazumovim nadzorstvom. Grško ministristvo Zaimis je odstopilo. Grški kralj je imenoval Kalogropulosa za ministrskega predsednika. Četverosporazumov pritisk na Grčijo označuje najbolj čisto, da je IV. grški, kralju udani armadni zbor, ki se je nahajal v mestih Seres, Drama in Kavala in ki se ni maral združiti s Sarraillovo armado ter je bil popolnoma odrezan od ostalih grških čet, zaprosil nemško armadno vodstvo, da ga vzame v varstvo, mu nakaže bivališča in prehrano. Prošnjo je nemško armadno vodstvo ugodilo. Italijani so zasedli grško mesto Patras (ob vodu v Korintski zalivi). Dasiravno je Grška sedaj skoro popolnoma vključena v četverosporazumove verige, vendar je še niso mogli prisiliti, da bi posegla v svetovno vojsko.

Francosko bojišče.

Na francoskem bojišču se nadaljuje ofenziva angleško-francoskih čet z nezmanjšano silo. Ta ofenziva je ena sama velikaanska in najkrajvejša bitka v tej svetovni vojski. Angleži so po poročilu londonskih listov poslali na 100 velikih prevoznih parnikih novo veliko armado na francosko bojišče. Po poročilu istih listov namerava Anglija izkreati tudi čete ob belgijski morski obali, da pade nemški armadi v hrbet. V zadnjem tednu so zasedle angleško-francoske čete med Somo in Antro devet porušenih vasi in krajev.

Četverosporazumov pritisk na nepristranske države.

Anglija je zaprla nizozemskim, danskim in škandinavskim trgovskim ladjam vsa svoja pristanišča, ustavlja ribiške ladje in preiskuje tudi trgovske ladje teh dežel. Na Švico, ki je dosedaj dobivala večji del živil iz Rumunije, pritiska na ta način, da ji dovoljuje uvažati iz Amerike le omejeno množino živil. Četverosporazum hujška švicarsko prebivalstvo francoske in italijanske narodnosti k izgredu in nasilnostim proti vladi, ki vstraja pri popolni nepristranosti. Tudi na Španijo je začela Anglija pritiskati z zahtevo, da naj dovoli prehod portugalskih čet skozi Španijo na francosko bojišče. Za slučaj, ako bi Španija tega ne dovolila, namigava londonsko časopisje, da naj angleške vojne ladje obkrožijo špansko obal, slično kakor Grčijo in ustavi vsak dovoz živil in blaga v Španijo. V Španiji so izgrebi in demonstracije na dnevnem redu.

Kedaj se zopet ustanovi Srbija.

V razgovoru z dopisnikom lista „Petit Parisien“ je rekel srbski ministrski predsednik Pašić: Kakor hitro si zopet osvojimo nekaj kilometrov srbske zemlje, se takoj vrnejo tja kralj, ministri in prestolonaslednik. Prvi na novo osvojeni kraj bo začasna srbska prestolnica. To pa zato, ker je treba obstanek Srbije čimprej uradno proglasiti.

Ogrsko-hrvatski sabor.

V seji dne 19. sept. je ogrsko-hrvatski sabor nadaljeval razpravo o predlogih grofov Andrašija in Aponija o sklicanju delegacij. Govorilo je 5 poslancev opozicije, ki so skoro vsi obsojali, da vlada neče sklicati delegacij, da se je sedmograška meja premalo zavarovala, da armadno vodstvo pravilno ne postopa itd. Poslanec Polonji je trdil, da vse kaže, da se bo cela nagodba med Avstrijo in Ogrsko iz leta 1867 zrušila, da se pri naših generalih opaža mrznja in sovražnost napram ogrskemu državnemu zboru in madžarskemu sploh. Splošno se je opazilo, da se je opozicija že močno ugnala. Za sredo, dne 20. sept., je bil naznanjen govor grofa Tisze o vojnem položaju. V vladni stranki je grof Tisza izjavil, da se namerava vlada na Ogrskem poslužiti izvanrednih vojnih sredstev.

Naše žrtve za domovino.

Iz italijanskega bojišča se poroča, da so padli trije mladeniči, prijatelji iz šolskih let. Dva brata Ferdinand in Janez Bukovnik in Janez Rajšp, vsi trije iz Selnice ob Dravi. — Iz italijanskega bojišča je došla uradno žalostna vest, da je padel 24. julija Franc Zorko, zadet od sovražne granate. Pokopali so ga na skupnem pokopališču 17. pešpolka, blizu gore Cima Dodici. Pokojni France je bil rojen leta 1897 v Tepanjih pri Konjicah. — Dne 14. avgusta sta darovala svoje življenje za cesarja in domovino Alojzij Conč iz Škal v Saleški dolini ter Stefan Kačičnik iz Vojnika pri Celju. Bila sta tudi tukaj zvesta naročnika „Slov. Gospodarja.“ — Na severnem bojišču pri Stanislawu je padel dne 12. avgusta junaške smrti za domovino poselnik v Malem Kocjanu v kapelski župniji, zidar po poklicu, Josip Šafarič, zaboden s sovražnim bajonetom. Pokopan je blizu mesta Stanislaw v skupnem grobu, kjer počiva mirno še devet njegovih bojnih tovarišev. Za njim žaluje žena in pet otročev.

Vsem za domovino padlim slovenskim junakom naj bo zemljica lahka!

Tedenske novice.

† Tomaž Mraz. V Gradcu je preležal nedeljo, dne 17. sept., umrl v visoki starosti 90 let bisernomašnik in duhovni svetovalec lavantinske škofije č. g. Tomaž Mraz, vpokojeni dekan in nadžupnik vuzeniški. Rojen je bil dne 5. dec. 1826 v St. Vidu pri Grobelnem. Bil je po sv. krstu tako slab, da so mu mrtvaško svečo držali. Šest razredov gimnazijskih študij je dovršil v Celju, dva razreda pa v Gradcu. Prvo leto bogoslovja je dovršil v Gradcu, 2. in 3. v Celovcu in 4. v St. Andražu v Lavantinski dolini na Koroškem. V duhovnika je bil posvečen l. 1853. Kaplansko službo je opravljal v Smarju pri Volšpergu na Koroškem, v Kalob'ju in na Sledkigori na Štajerskem. Nato je prestopil v krško škofijo, kjer je služboval večinoma kot provizor v Piborku, Labudu, St. Kancijanu, Libeljah in Prevaljih. Zarustil je krško škofijo ter postal katehet pri uršulinkah v Sibiču na Sedmograškem. Tam je ostal dve leti. Prišel je nazaj v domovino in postal župnik v Vuhredu, koder je služboval 12½ leta. Slednjik je nastal il službo nadžupnika in dekana v staročastni Vuzenici. Tam je goreče služboval 17½ let, 46 let je bil zvest in nemoren delavec v vinogradu Gos. o'vom. Ni čuda, da si je po tako dolgem in trudnem delovanju želel odpočitka, zato je leta 1899 stopil v veliceslužni pokoj. Leta 1907 se je preselil k usmiljenim bratom v Gradec, kjer je bival nobi do svoje smrti. Dne 25. julija 1913 je obhajal v Gradcu v cerkvi usmiljenih bratov 60letnico mašništva. Rajni bisernik je bil vse svoje žive dni skromen in tih značaj ter vesten in točen kakor ura v izpolnjevanju duhovniške službe. Živel je vzglodno, zmerno in trezno, zato je tudi dočkal tako visoko starost. Rajni je bil tudi odlični slovenski pisatelj. Leta 1878 je spisal „Šolske katekeze za prvenec“, leta 1883 pa „Razlage srednjega in največjega šolskega katehizma.“ Razven šolskih katehez je še spisal tudi mnogo govorov. A med boljše izdelke je prištivali govore gornegrajskega, pozneje braslovškega dekana Lavrencija Potočnika. Njegov pogreb se je vršil dne 20. sept. na graškem mestnem pokopališču ob obilni udeležbi ljudstva, zlasti graških Slovencev. Blagemu duhovniku svetila večna luč!

Ranjen vojni kurat. Dne 11. septembra je bil ranjen č. g. Josip Vukelič, vojni kurat pešpolka št. 96. Imenovan je odlikovan z duhovniškim zastolnim križcem in s Signum laudis. G. Vukelič je bil znan tudi pri naših polkih kot ljudomil duhovnik.

Škof odlikovan z železnim križcem. Vratislavski knezoški dr. Adolf Bertram je bil odlikovan z železnim križcem na črno-belim traku.

Slovensko odposlanstvo pri cesarskem namestniku. Dne 15. t. m. je bila pri c. kr. namestniku sprejeta deputacija slovenskih poslancev in kmetov, da mu je izrazila sedaj najnujnejše želje slovensko-štajerskega kmečkega prebivalstva. V deputaciji so bili zastopani: poslanca dr. Korošec in Pišek, župana Ferline in Reiter. Deputacija je javila namestniku želje glede domačih mlinov (žrnelj), glede zaprtja mlinov in odvzeta žita, glede odmera fižola za osebe, glede rekviriranja vprežne živine itd. Zastopniki Ceršaka in Selnice so še prosili tudi, da se uvažuje njih želja glede odkazanja posebnega mlina na Muri. Gospod c. kr. namestnik grof Clary je slovensko deputacijo prijazno sprejel, temeljito razpravljal z njo o vseh sedaj perečih gospodarskih vprašanjih ter obljubil, da bo izražene mu želje dobrohotno preudaril ter odredil, kjer bo le mogoče, zaprosene olajšave.

Shranjujte „Slovenskega Gospodarja“! V današnji številki prinašamo članek „Žito, krompir in seno“, v katerem opisujemo in razlagamo nekatere važne vladne odredbe. Svetujemo našim ljudem, da si to številko, kakor tudi vse tiste, v katerih se na-

vajajo vladne odredbe glede rekviriranja krompirja, žita, sena itd. Mnogi pozneje, ko so že dotične številke „Slovenskega Gospodarja“ razprodane, prosijo, naj jim določimo listega in listega „Gospodarja“, a mi jim ne moremo ustreči. Vsak pameten gospodar in gospodinja si naj napravi zbirko takih članikov, ali pa si naj sploh vsakega „Gospodarja“ skrbno shrani.

„Sanje Marije Device.“ Iz Smarskega okraja se nam poroča: Nedavno mi je žena nekoga vojaka izročila zvezek s 7 listi s tem naslovom, naj bi knjižico pomnožil, da bi se razširila med vojnike. Hitro jo prečitam. Ze dolgo nisem čital takih neumnosti! Med drugimi stoji v knjižici: Kdor bode sanje nosil pri sebi, ne bode umrl nagle smrti, mu bodo vse, rošnje uslišane, ne bode nesrečno umrl. Kdor razširi to knjižico, mu bodo vsi grehi odpušteni. Kdor nosi ta list, ga krogla ne bo zadela, tri tedne pred smrtjo mu bode naznanjena zadnja ura. Kdor moli 3 molitve, navedene v knjižici, mu bodo vsi grehi odpušteni. In te krivoverske in prazndverske čenče vojaki, pa tudi ljudje doma, prepisujejo ter razširjajo!! Če dobiš tako knjižico, vrzi jo v ogenj. Vzemite katekizem v roke, da zopet spoznaš, da se grehi odpustijo le pri spovedi in po popolnem kesanju tedaj, kadar ni mogoče opraviti spovedi. Imej živo vero in trdno zaupanje v Boga, moli rad in skrbno, da si v milosti božji in da se vsak dan priporočiš Materi božji, rad prejemaj sv. zakramente, živi po naukih katekizma: to je tvoj najboljši varstveni list. Bralci in prijatelji našega lista, pojasnite ljudem, pri katerih najdete to knjižico, da nankov, ki jih ona širi, ni v katekizmu, da je smuten greh take neumnosti verovati in nositi pri sebi ali jih celo razširjati. Sploh pa se čudimo, da se še najdejo celo pametni ljudje, ki verujejo te prismodarije.

Občni zbor mariborske dijaške kuhinje bo prihodnji petek, dne 22. septembra, ob 4. uri zvečer v Narodnem domu v Mariboru.

Dijaški kuhinji v Mariboru so darovali: Fr. Vošnjak, učiteljica v Ponikvi, 30 K; Friderik Repolusk, župnik v St. Vidu nad Valdekom, 12 K; Franc Zdošek, župnik v St. Juriju pod Taborom, namesto venca + g. prelata Hribovskega, 20 K; pl. Sangilla (kruh sv. Antona) 10 K; Jakob Zatošnik, kaplan pri Sv. Andražu, 20 K; V. Kraner, Gornja Radgona, 6 K; Franc Kren, c. in kr. vojni kurat, vojna pošta štev. 235, 20 K; dr. Podlesnik v Velenju 5 K; Fran Voglar, c. kr. profesor v Mariboru, 4 K. Vsem cenjem gg. darovalcem in darovalkam izreka odbor najprisknejšo zahvalo.

Imenovanja. Z bojišča se nam poroča, da so bili pešeno za kadet-aspirante imenovani sledeči gg. prostovolci: nadučitelj Franc Kranjc od Sv. Barbare pri Mariboru, K. Mešovsek, učitelj iz Reke pri Hočah in J. Perger, učitelj pri Sv. Juriju v Slov. goricah.

Odlikovan učitelj. Ozbalt Mejak, učitelj pri Sv. Martinu na Pohorju, sedaj kadet 87. pešpolka, je bil za izkazano junaštvo pred sovražnikom odlikovan s srebrno hrabrostno kolajno II. razreda.

Prestolonaslednik pri Slovenceh. Jožef Gubenšek iz Lesičnega pri Pištanju piše iz ruskega bojišča sledeče: Včeraj, dne 4. septembra, nas je obiskal c. i. kr. visokost prestolonaslednik Karol Franc Jožef. Bil je prav prijazen do vsakega. Tudi nas Slovence je marsikaj vprašal. Belakov Rok je ranjen in ni bil daleč od mene, pa nisem vedel poročiti, kot takrat, ko je bil ranjen. Tudi mene bi bilo že skoraj pobralo. Bil sem že do polovice zasut od sovražne granate. Trdno sem prepričan, da me je Marija varovala. Ako še pridem kdaj domu, bo moja prva pot k Zagorski Mariji.

Izvanredna hrabrost spedičstajerskega Slovence. Slovenski fantje nam pišejo z bojišča: Stojni narednik F. Polič je bil odlikovan za izvanredno hrabro vodstvo našega voda dne 7. avgusta. Prodrl smo zelo močno žično oviro in pri tem vnel 158 Rusov in 3 častnike, 2 strojni puški in 1 metača min. Odlikovan je bil dne 23. avgusta s srebrno kolajno II. vrste. Tri dni pozneje je dobil rovelje, da mora s statnjo ogrskemu bataljonu na pomoč. Poslani smo bili več kilometrov naprej. Zaznali smo nek brij in ga tudi branili proti osenkratnemu napadu proti 5-krat močnejšemu sovražniku. Zorželi smo celih 24 ur v nehušnem ognju, nakar smo dobili artilerijsko pomoč. Zato je bil naš vodja odlikovan dne 1. sept. s srebrno svetlino I. vrste. V 8 dneh dvakratno odlikovanje! Odlikovanje je vrl slovenski narodnik. Kranjski fantje smo zelo ponosni na našega slovenskoštajerskega vodnika. Tudi naša prga so ozaljšana s hrabrostnimi svetlinami. Bog živi vse Slovence!

Junaki 87. pešpolka na primorski fronti. Slovenski fantje nam pišejo: Dobro se tukaj držimo v boju proti Lahom. Ne bo nam v šel čez naše postojanke. Mnogo slovenskih pozdravov! Franc Klemenčič, Sv. Jurij ob Ščavnici; Bogša Ferdinand, Stara cesta pri Ljutomeru; Franc Mikl, Sv. Jurij ob Ščavnici; Tomažič Franc, Sv. Miklavž pri Ormožu; A. Lasbaber, Sv. Jurij ob Ščavnici; Ostere Janko iz Verzeja.

Kako so Lahi pomagali proslavljati zmago naših zaveznikov. Praporščak M. piše g. dr. M.: Danes smo imeli zopet zanimiv večer. Naznanila se je nam nova zmaga naših zaveznikov čez nesramne Rumune. V našem rojnem larku so naši hrabri in prični Janezi sprejeli to vest z živiličci in salicami pušk. Pomagali so nam še tonovi. Lahko si mislite, kako so morali biti laški vojaki iznenadeni, ko so tu

naenkrat začeli v megleni temni noči ropotati iz višin strojne in druge puške in bobneti topovi, seveda po njih glavah. Razsvetlili so s svetilnimi raketami ves prostor pred seboj ter metali ročne granate in tako nehote pomagali pri proslavljenju naše zavezniške zmage.

Ne kupajte dopisnic zelene barve. Poštno ravništvo za Stajersko razglašajo: Več trdk je založilo vojne dopisnice zelene barve, ki se glede velikosti in oblike ne razločujejo od vojnih dopisnic, katere je založila vojaška uprava. Vojnih dopisnic zelene barve poštni uradi ne bodo sprejemali in odpisili na naslovilence. Torej pozor!

Vinegradniki prosijo za dopust. Crnovojnik-vinegradnik nam piše: Vinegradniki prosimo višjo vojaško oblast, da se nam dovoli za mesec oktober daljši dopust, da moremo spraviti grozdje in poljske pridelke pod streho. Prosimo naše žene, starše in občine, da nam napravijo prošnje. (Opomba uredništva: Opozorjamo na članek „Dopusti vojaških oseb“ v današnji številki.)

Nagrade za pridne posle. Okrajna glavarstva so poznanila občinskim uradom, da se bodo tudi letos za pridne posle, viničarje in druge uslužbence iz cesar Franc Jožefove ustanove Stajerske hranilnice dajale ustanove. Prošnje se morajo poslati do dne 10. oktobra na okrajno glavarstvo. Prošnji se mora priložiti gospodarjevo spričevalo, da prosilec na manj 25 let služi pri enem gospodarju, poseleško knjigo in potrdilo občinskega urada, da je prosilec omenjeno število let služil pri dobri hiši ali pri enem in istem gospodarju.

Solske podpore. Posojilnica v Mariboru razpisuje (glej inserat na 8. strani današnjega „Slovenskega Gospodarja“) podpore za obisk državne Obrtne šole v Ljubljani v znesku 300 K in Slovenske trgovske šole v Ljubljani v znesku 280 K. Prošnje do 20. okt. na Posojilnico v Mariboru.

Papirnatih dvokronskih bankovci se smejo trgati. Da se odpomore velikemu pomanjkanju drobiča, je avstro-ogrška banka dovolila, da se smejo 2-kronski papirnatih bankovci razrezati na dva, oziroma na štiri dele. Dele papirnatih dvokronskih bankovcev in sicer po 1 krono in po 50 vinarjev morajo sprejemati blaginje, banke in drugi denarni zavodi brez vsakega odbitka.

Enokronski papirnatih bankovci. Več avstrijskih in ogrskih trgovskih in obrtnih zbornic je zaprosilo vlado, da bi začela izdajati tudi enokronske papirnatih bankovce, ker je srebrnih novcev po 1 krono vedno manj v prometu, kar povzroča občutne ovire. Po poročilu ogrskih listov utegnejo priti v promet ti novi papirnatih enokronski bankovci že s 1. novembrom t. l.

Gospodarske novice.

Vinske cene na Hrvaškem. Iz varaždinske okolice se poroča, da so kmetje ondi mošči prodali gostilničarjem 1 liter po 1 K 80 v do 2 K. Tako drag je tudi ovček na Kranjskem. — Tudi v mariborski okolici so cene za novi mošt 1 K 40 do 2 K. Opozorjamo naše vinogradnike, naj se pri prodaji mošta nikakor ne prenažijo.

Grozdne pečke zasežene. Izšla je ministrska naredba, ki določa, da so slično kakor v lanskem letu tudi letos zasežene grozdne pečke, katere se morajo izločiti od tropin in na značnem prostoru dobro posušiti. Preproščeno je grozdne pečke pokriti ali jih uporabiti pri kuhanju žganja iz tropin ali jih še celo spraviti v nič. Nabrane grozdne pečke je prijaviti pri županstvu najpozneje do dne 10. jan. 1917. Avstrijska osrednja zbirnica za olje in masi na Dunaju bo kupovala grozdne pečke po 20 K za meterski stož. Za tozadevno prestopka je določena denarna globa do 5000 K, oziroma kazenski zapora do 6 mesecev.

Nakup 27/gletnih žrebcev. Poljedelski ministvo namerava letos nakupiti žrebce, ki so bili povrženi v l. 1914, ako so sposobni za pletje. Kupili pa se bodo samo žrebci, ki so na paši, ker bo ministvo nakupljene žrebce zopet oddalo na pašo. Lastniki žrebcev naj iste ponudijo v nakup povelstvu državne žrebčarne v Gradcu.

Konji na kmetijah. Vojno ministvo je odredilo, da smejo poljedelci še nadalje obdržati za jensko delo konje, ki so jim bili dani za poljedelske in gozdna dela, četudi je letina že pospravljen. Konje bodo vzeli, kadar bo to iz vojaških razlogov brezpogojno potreba.

Novo milo. vlada je določila, da se upelja za celo državo nova in enotna vrsta mila namesto dosedanjih vrst domačega mila. Cena za kilogram nove vrste mila je določena s 3 K 60 v in sicer pri prodaji na drobno, pri prodaji na debelo pa s 3 K 20 v.

Laneno seme. je vlada zanesla. Cena 100 K za 100 kg.

Najvišja cena za kavo. Vsi trgovci s kavo morajo naznaniti svoje zaloge kave. Najvišja cena za neprežgano kavo je določena z 8 K. Ta najvišja cena je veljavna od 18. septembra naprej.

Umelj. Na hmeljskem trgu v Zatozi ni nobenega podraževanja po hmelju lanskega pridelka. Glede cen za letošnji hmelj se še sedaj ne more nič povedati, ker se ni prišlo prav nič tujega hmelja v Zatozi.

3000 vagonov ječmena za pivo. Da avstrijski pivovarji ne ustavijo popolnoma izdelovanje piva, je avstrijski ministrski svet dne 16. septembra sklenil, da dobi avstrijski pivovarji za sedaj 3000 vagonov ječmena za izdelovanje piva.

Sadna drevesca. V čeželnih drevesnicah se bo letos oddalo nad 30.000 komadov sadnih drevesc. Več v današnjem inseratu na 7. strani „Slov. Gosp.“

Razne novice.

Krompir. Letos je 300 let, kar se je pojavil krompir prvič na pariški dvorni pojedini kot nekaj posebnega. Krompir, brez ugovora najvažnejše živilo, v preminogih družinah glavni del hrane, znači za ljudstvo nenavadno dobroto, a kljub temu je krompir prebil orjaške boje, pradel je postal splošna in ljudska hrana. Bili so predsodki vede in baje vero, ki so stavili krompirju zapreke in ovire in te predsodke je premagalo rat podpirala nevednost, ki je namesto gomolevitih izrastkov uporabljala zeleni krompirjevi plod, zбоk česar so seveda nastale neprijetne želodčne težave. Krompir, prinesen iz Amerike l. 1588, se je sadil in gojeval še v XVI. stoletju po vrteh kot kaj izrednega. Zarote in Kardan ga v prvi polovici XVI. stoletja prvič omenjata, ko označujeta deželi Peru in Granado kakor domovino krompirja in pripovedujeta o njem, da je izdatna hrana tamošnjega prebivalstva. Leta 1616 se je pojavil prvič kakor nekaj posebnega na kraljevski pariški pojedini, in odslej se je celo evropsko prebivalstvo bolj zanimalo zanj. Pri Nemcih si je pridobil velike zasluge za negovanje krompirja Friderik Vellči, ki je dal mnogo krajev nasaditi s krompirjem, a je bil primoran, z oboroženo silo krompirjevo polje stražiti proti množicam, ki so bile nasčuvane s predsodki in vražami zoper vsako novotarijo. V avstrijske dežele je prišel krompir v 30letni vojski. Glavne zasluge za razširjenje krompirja ima pri Čelih franciskanski red v Pragi, ki je prvi začel saditi krompir na samostanskem vrhu in je naučil širše prebivalstvo pridelovanje krompirja. K pojedinu in splošnemu pridelovanju krompirja pa je prišlo še le v letih 1772 in 1773, ko je velika beda in slaba letina prisilila ljudi, da so segli po novem živilu ter odložili vse stare predsodke in baje vero proti tej prekoristni poljski rastlini.

Človek, ki je videl Napoleona. Neki vojni poročevalec pripoveduje: Na svojem zadnjem potovanju do Volinij sem dospel v vas Karilovko, ležečo v nizini reke Stohod, nedaleč od mesta Kovč. Karilovka leži izven bojne črte in prišla mi je bila, da sem opazoval rusko ukrajinsko prebivalstvo, ki je prihajalo iz svojih lesenih kolib, da bi se solčilo. Videl sem žensko v svetlo-rdečih krilih in s pisanimi roboi ter mnogo družestvo plavalase dece. Bila je še tudi nekoliko starcev. Eden teh z dolgo, belo brado, v kratkem kaftanu, se je razgovarjal z vojniki, s katerimi se je mogel sporazumeti v svojem materinem jeziku. Ko se je zvečer pri skromni večerji zasukal razgovor na tega starčka, sem doznal, da je redavno prekorščil 113. leto ter da je pripovedoval, kako je kot devetleten deček videl Napoleona, ki se je v l. 1812 v odrti kočiji vozil po teh krajih s svojimi četami. Starček je še dobrega zdravja in je sedaj doživel vojno v Voliniji v l. 1916.

Spomin. Dober spomin je za dijaka velikega romena, a vendar bi bilo popolnoma pogrešno misliti, da more dober spomin odtehtati razum, ali da bi mu šlo prvo mesto med duševnimi zmognostmi. Lahko imaš zelo slab spomin, pa si vendar bolj inteligenten, nego kak igralec, ki si z lahkočo zapomni na stotine verzov. Sploh pa pravi spomin ni toliko kvantitativen, kakor kvalitativen, to se pravi: Ne obstoji v tem, da bi nam bil na razpolago, da bi obesili vanj vse mogoče in nemogoče stvari, ampak samo to, kar zadostuje, da se s spominom, česar želimo, da nam nudi ključ skrivnega kotička, kjer hranimo ključ drugih oddelkov možganov, ki nam hranijo še druge ključe. Mladenič se mora truditi, da si pridobi logični spomin. Prečita naj eno stran in resnično ponovi glavne misli, potem naj pridruži drugotne misli. Od strani naj gre k poglavju, od poglavja dalje k celi knjigi. In skrbti naj, da si zapomni glavo in ne samo besede in da vedno veže dejanja in pojave z vzroki in učinki. Za natušnost v številah, v dejstvih in formulah imamo takozvane enciklopedije, manuale in knjižne omare: umske mi moramo rabiti v to, da proučujemo, družimo, umevamo, sodimo, pa ne da s trudom pa brez koristi s seboj vladamo mrtvo rezo nekoristnega znanja.

Čebelni plet se glede na namen razločuje od košnega v tem, da je obramba kače individualna, čebela pa socialna, to se pravi: kača brani s pikom samo sebe, čebela pa se spusti v boj za družbo, ki ji pripada. Zato je vsakodni stvarnik tudi tako uredil, da je izid boja popolnoma različen. Kača samo sebe otme, čebela pa v boju vselej izgubi življenje, koristi pa svojim družicam, svoji državi in umrje sladko smrt za svojo kraljico. Njene tovarišice pa naznanijo ljubljeno matico, da so videli, kako je obležala na polju časti mrtva, ker velja je tako domovine ukaz. To je v resnici — kakor pravi Vergilij — lepa smrt. Če pa že čebela gre tako neustrašeno v boj za svojo domovino in svojo kraljico (in ne zase), koliko večje, nesebično navdušenje mora šele navdajati razumnega državljana, ki se bori za svojo domovino, za državo, ta veliki čudotvor, za svojega vladarja. Tako da ni popolnoma res, kar meni Vergi-

lij o čebeli istotam, namreč, da niti Egipt, niti sirna Lidija, niti partiska ljudstva, niti medski Hydaspes nimajo vladarja v takih časteh. Ob 67letnici vladanja so avstrijski narodi pokazali presvetlemu cesarju, da ga nad vse ljubijo. Kajti on nam je kakor je matica čebelam, varih blagostanja, kulture; on je životvoren znak edinosti.

Očitajoče vprašanje. Prijatelj sreča prijatelja na sprehodu z njegovo ravnočrtno poročeno gospo, in stopi k njemu ter ga zaupljivo vpraša na ušesa: „Ivan, kako si zamogel poročiti to žensko, ki je Santava, skilasta, stara, majhna, suha in gotovo tudi sitna?“ — „Ljubi Tone, le na glas govori, saj je tudi gluha!“

Dopisi.

Maribor. Pri nedeljski konjski dirki na Teznu je dobil gostilničar in mesar Josip Kirbiš s svojim konjem „Kurvenalom“ prvo darilo.

Maribor. Zadnjo soboto se je na mariborskem trgu odvezlo dvema kmeticama štiri vreče koruze, ki ste jo prodajale na trgu. Našim ljudem svetujemo, da naj ne prodajajo žita, ki je pod zaporo, na javnem trgu, ker je to kaznjivo. Prvič se vsakemu, ki bi prodajal žito na trgu pod roko, isto odvzame in se mu plača mnogo nižji znesek, kot če bi ga prodal vojno-žitno-prometnemu zavodu, drugič pa se ga navadno tudi kaznuje z občutno denarno globo. Torej pozor!

Maribor. Z okrajnega glavarstva se nas prosi, da bi ogorčili posestnike mariborskega okraja, da čimprej ponudijo vse odvisno seno in slamo nakupovalcu, ki ga je za posamezne okoliše določilo okrajno glavarstvo. Armada sedaj silno potrebuje seno in slame. Okrajno glavarstvo opozarja posestnike, da se sedanja cena nikakor ne bo zvišala. Ako bi se kak posestnik, ki ima kaj odvisnega sena ali slame, isto branil oddati, bi se mu moralo poslati na dom oddelek vojaštva s častnikom, da se mu na podlagi vojnodajateljnega zakona seno odvzame. Da se pa taki nastopi preprečijo, se posestniki prosijo, da radevolje oddajo svoje odvisne zaloge. Ako bi nakupovalec od koga zahteval več kot more dati in bi radi tega trpela njegova živinoreja, naj se nemudoma pritoži na okrajno glavarstvo. Na dan se sme za 1 glavo goveje živine računati 10 kg sena in 5 kg slame, za drobnico pa 3 kg sena in 3 kg slame. — Tudi radi oddaje krompirja v občinah, ki so dobile uradni poziv okrajnega glavarstva, da morajo oddati toliko in toliko krompirja, poziva okrajno glavarstvo, naj se vsak potruži, da bo do določenega časa oddal toliko krompirja, kolikor ga je določil za vsakega posameznika župan. Okrajno glavarstvo silno nujno potrebuje velike množine krompirja za preskrbo vojaštva in civilnega prebivalstva in ako se ga do določenega časa ne bo dovolj pripeljalo, bodo prišli oddelki vojaštva, ki ga bodo na posestnikove stroške do določenega časa izkopali in spravili na postajo. — V imenu našega dobrega kmetijskega ljudstva, ki v sedanji vojski itak doprinese obilo žrtev, prosimo okrajno glavarstvo, naj se ozira na to, da je sedanje deževno vreme zavleklo spravljane krompirja, in nadalje, da močno primanjkuje delavskih moči in v prežne živine.

Maribor. Mestni magistrat naznanja, da so od sedaj naprej zopet dovoljeni svinjski sejmi na mariborskem mestnem sejmišču.

Maribor. Fotograf Adolf Skušek je kupil hišo št. 28 na Tržaški cesti, kamor se je preselil s svojim fotografskim zavodom.

Sv. Peter pri Mariboru. Dne 28. avgusta, ob priliki naše zadnje procesije na Goro in letošnje vizitacije, so blagoslovili pred. g. dekan, stolni župnik in kanonik Fr. Moravec v gorski cerkvi 4 spominske plošče, naročene na Dunaju pri družbi Srebrnega križa, za naše vojake: Janeza Črnko, kmeta v Nebovi, ki je padel že leta 1914 v Galiciji, Frana Benčbek, viničarja v Celestrini, padlega pri Jaslu v Galiciji dne 16. decembra 1915; Franca Korovnik, zlatarja v Trčavi, umrlega v Ljubljani dne 9. decembra 1915, in Jožeta Brlič, viničarskega sina, ki se je bil prehladil na tirolskih Alpah in je na otprnjenju tilnika umrl v Bruneku na Tirolskem v decembru lanskega leta. Bili so vsi iz vrste naših najboljših župljanov. Svetila jim večna luč! Na tujem so pokopani in njih grob nam ni znan. Pa pred spominsko ploščo bomo na Vernih duš dan in pri drugih priložnostih jim v spomin zažgali lučico in molili za nje in se tako združili v duhu z njimi, ki so vse žrtvovali za vero, dom, cesarja. — Iz laškega vjetništva se je oglašil Anton Dimazi, viničar iz Metave. Piše, da je bil vjet dne 26. junija t. l. Ne godi se mu slabo. Za denar, pravi, se tam vse dobi. Čudno, pred sto leti je njegov ded prišel s francosko vojsko k nam in je tukaj zaostal. Čez sto let mora njegov vnuk nazaj kot vjetnik v lažljivo Italijo. — V ruskem vjetništvu se godi slabo Antonu Kolednik iz Malečnice. Velike muke, pravi, je moral prestati v Galiciji, mraza, in straha in lakote. Srečno je preстал vse to. Ko ga je pa dobila sovražna roka, se je začelo pa še hujše. Celi mesec so nas okrog gonili in pustili zmrazovati in gladovati, le vsak tretji dan so nam dali kaj jesti. Vi doma spite na mehki postelji in pod toplo odejo, a jaz pa na trdih deskah in imam le uho pod svojo glavo, pokrivam pa se s svojim bornim vojaškim plaščem. Za jesti je zelo slabo. Vi lahko pojedete vsako nedeljo v krščansko cerkev, jaz nisem bil v

cerkvi že skoraj dve leti ne. O koliko je to vredno za vas! — Našim romarjem na Gori dne 7. in dne 8. avgusta, katerih je bilo vendar še prav obilo, akoravno je neusmiljeno lil dež, so poslali pozdrave, in se v duhu z njimi pred milostno podobo Matere gorske združili naši vojaki iz soške fronte: Janez Cviki, Marko Klemenčič, Peter Ferline itd. Naj jih varuje preluba Mati gorska! — Odlikovani so: četovodja Franc Kirar je dobil drugokrat srebrno hrabrostno svetinjo II razreda, Karol Stramljič iz Metave pa železni zaslužni križec.

Sv. Križ pri Mariboru. V četrtek, dne 14. septembra, je vsled srčne vodenice po dolgem mučnem bolehanju umrla vrla gospodinja Marija Hlebič, žena tukajšnjega cerkvenega ključarja Janeza Hlebič, ki se sedaj nahaja v vojaški službi, daleč proč od doma v Przemyslu. Pogreb se je vršil v soboto ob mnogoštevilni udeležbi župljanov. Vrlemu našemu somišljeniku ob bridki izgubi naše iskreno sožalje!

Sv. Tomaž pri Ormožu. Dne 17. septembra je umrl blag mož in skrben oče Ernest Markuš, bivši glavni uslužbenec v Marenbergu, sedaj iz zdravstvenih razlogov preseljen k Sv. Tomažu. Rajni zapušča žalujočo soprogo in pet nepreskrbljenih otrok. Vrlemu možu svetila večna luč!

Ptuj. „Slovenski Gospodar“ se v Ptuj prodaja v trafiki M. Martini na Glavnem trgu.

Stojenci pri Sv. Marku. Že zopet je ugrabila neusmiljena smrt novo žrtev iz naše vasi. Pretekli dni je došlo iz laškega bojišča pretresljivo poročilo, da je padel četovodja Martin Belšak. Kaj je izgubila s tem junakom domača vas in cela fara, kaže sledeče pismo, ki ga je poslal njegov narednik Belšakovi rodbini. Piše sledeče: „Dostojno in potrebno je, Vam izoročiti obvestilo, ki bi ga sicer najraje zamolčal, ker je grozno in neprenosno tudi za me. Nesrečni dan, 12. avgust! Smrt je iskala svoje žrtve po naši fronti. Vsemogočni je poklical tudi Vašega dobrega sina k Sebi po plačilo. Kruta sovražna mina je pretirala nif njegovega vzgladnega življenja. Umrli je Vaš sin Martin častne smrti. Dobil je košček jekla od mine v hrbet, ki mu je presekla hrbenico pod križem (sapa iste mine je vrgla tudi mene). Mi smo ga hitro obvezali, a zastoj, bil je v dveh minutah mrtev. Ker je bil pod mojim poveljem, lahko rečem, da je bil zvest vojak, poln navdušenja se boriti za našo domovino. Največje veselje je imel, ako sem mu rekel, da naj meče ročne granate na polentarje. Bil je skrben in priden, kakor tudi zanesljiv moj namestnik. Bog mu je že poplačal njegov zlati zaslužek! Pokopan je pod goro Monte Zebio blizu Asiagna na laški zemlji. Za njim žaluje vsa njegova vrsta, kakor tudi jaz, ter se ga spominjam ob vsaki priložnosti, povsod in vsaki dan. Torej on je umrl junaške smrti, bodite junaški tudi Vi, ki ste doma, in prenašajte svojo žalost hrabro! Nič ne žalujte, saj se vidite še enkrat nad zvezdami! On si je pridobil palmovo vejo ter čaka Vas drugih, ki boste prišli za njim, upajoč se ne kmalu, pa enkrat gotovo. Jaz kot Vaš nepoznani Vam pošiljam lepe pozdrave iz daljave ter Vam izrekam globoko sožalje. Jožef Plahuta, doma iz Zidanega Mosta, c. in kr. narednik, sedaj v bolnišnici v Inomostu.“ Kako grozovit udarec je to za vrla Belšakovo hišo, uvidi vsakdo se le, ako povemo, da je umrl dne 15. februarja t. l. jedini brat padlega vsled dobljenih ran v bolnišnici pri Tolminu, lanskega leta pa oče, tako da sta ostali mati in hčer popolnoma sami. Tolaži naj ju zavest, da sta bila fanta pridna, da sta združena sedaj z očetom v srečni večnosti in da ostaneta v blagem spominu pri domačinih in bojnih tovariših.

Marenberg. Umrl je v nedeljo, dne 17. septembra, Leonold Brüdermann, posestnik v Gornji Vižinji, nenadoma v cerkvi na koru, zadef od srčne kapljice. Pokojni je, dasi Nemeč, rad pomagal tudi pri slovenskem cerkvenem petju in s svojim lepim glasom vzbujal pozornost. Pogrešali ga bomo hudo. Blage mu pokojnika svetila večna luč, žalujočim domačim pa naše sožalje!

Prihova. Tukaj smo dne 11. septembra spremili k zadnjemu počitku 16letnega mladeniča Janeza Kolar. Rajni Janez je bil član Marijine družbe in tudi naročnik „Slovenskega Gospodarja.“ Naj v miru počiva!

St. Vid pri Grobelnem. Za zasluge za Rdeči križ je bil odlikovan z zaslužno svetinjo naš rojak poddesetnik Anton Kumberger, ki služi pri vojni bolnišnici Štev. 8-13.

St. Vid pri Planini. V noči od 11. na 12. sept. je neznan zlikovec udrl v župnišče vll. g. župnika Vurkeleca in mu pobral iz sobe več parov čevljev in obleko.

Trbovlje. Komaj se je zaprl grob nesrečnih žrtev eksplozije v trboveljskem rudniku, že je zopet tirjalo težavno pridobivanje toli potrebnega premoga novo človeško žrtev. V ponedeljek, dne 11. t. m., zjutraj, se je podrl iz dosedaj neznanega vzroka takozvani „Stempel“ v Barbara-rovu in padel tako nesrečno na nekega tam zaposlenega ruskega vojnega vjetnika, da je isti vsled dobljenih poškodb v srečo, dne 13. t. m. zjutraj, umrl. Pogreb se je vršil v četrtek, dne 14. t. m., ob 4. uri popoldne, ob mnogobrojni udeležbi občinstva ter oddelka ruskih vojskih vjetnikov, kateri so na grobu tovarišu zapeli gniljivo žalostinko v ruskem jeziku. Pogrebne molitve je opravil domači č. g. kaplan.

Zadnja poročila, došla v četrtek, 21. sept.

Najnovejše avstrijsko uradno poročilo.

Dunaj, 20. septembra.

Uradno se razglša:

Rumunsko bojišče.

Rumuni so bili južnovzhodno od Hatszega popolnoma pregnani. Petrovo in Szurbukprelaz sta zopet v naših rokah.

Rusko bojišče.

Skupina generala kavalarije nadvojvode Karola: V Karpatih nadaljuje sovražnik svoje napade z zelo veliko vstrajnostjo. Južno od žrebčarne Luczona in južno od kraja Pisterzec je dosegel krajevene uspehe. Drugače smo ga povsod odbili. — Južno od Lipnice-Doline je sovražnik z ogromnimi sunki zamen poskušal nasprotovati napredovanju nemškega protinapada.

Skupina maršala bavarskega princa Leopolda: Pri armadi generalnega polkovnika Terstjanszkyja so bili ruski napadalni poizkusi čez dan že v kali zadušeni. Zvečer je poglaval sovražnik gostovrstne množice med krajema Pustomyty in Szeinov proti nemškim in avstro-ogrskim četam generala Marwitza: bile so povsod vržene nazaj. Danes zjutraj so Rusi obnovili svoje napade. Posrečilo se jim je pri kraju Selinovo na posameznih mestih vdreti v naše jarke; takojšnji protinapad je prisilil sovražnika k umikanju.

Italijansko bojišče.

Italijanski topovski ogenj proti Kraški gorski planoti je bil od časa do časa zopet zelo živahen. Napadalni poskusi sovražne infanterije se vsled učinka naše artilerije niso mogli razvijati. Kakor je sedaj ugotovljeno, je stalo nasproti branilem gorske planote v štiridnevih težkih bojih 20 sovražnih infanterijskih brigad, 1 divizija kavalarije in okrog 15 bataljonov berzaljerov.

Na ozemlju Sugana so napadli Italijani naše postojanke na Civaronu in ob potoku Masoba. Po hudem boju, ki je trajal do polnoči, so bili pod velikimi izgubami popolnoma vrženi nazaj.

Namestnik načelnika generalnega štaba: pl. Höfer, podmaršal.

Najnovejše nemško uradno poročilo.

Berolin, 20. septembra.

Rusko bojišče.

Armada feldmaršala princa Leopolda bavarskega: Zahodno od Lucka, nasproti četam generala pl. Marwitz, so se vršili po dnevu samo le delni napadi, dočim ni bil ogenj ruske artilerije v stanu pripraviti rusko infanterijo do tega, da bi bila zapustila svoje strelske jarke; še le proti večeru in ponoči so začeli Rusi napadati v močnih rojnih vrstah, toda bili so zopet odbiti z velikanskimi izgubami.

Rumunsko bojišče.

Mackensenova skupina: V Dobruči se razvijajo srditi, menjajoči se boji. Z naglo na bojišče spravljenimi ojačenji se sovražnik v svojih postojankah krčevito ustavlja.

Macedonsko bojišče.

Pri Florini in Kaimakčalanu so bili sovražni napadi deloma v boju iz bližine zavrnjeni. Zahodno od Florine so se naše čete izognile sovražnemu sunku. Vzhodno od mesta je bil sovražnik uspešno iznenadoma napaden. Južno od Belasica-planine so Bolgari dne 17. septembra vrgli Lahe iz vasi Matnica in Poroj in so vjeli 5 častnikov in 250 mož.

Rumuni in Rusi dobivajo v Dobruči pomoč.

Listi poročajo, da dobivajo Rumuni in Rusi na črti Črnava—Medžižije—Konstanea neprestano novih ojačenj. Čez Donavo spravljajo težko artilerijo. Tudi več tisoč Japoncev je že dospelo skozi Rusijo v Dobručo. V prihodnjih dneh se pričakuje pričetek zopetne velike bitke v Dobruči.

Pritisk na Švedsko.

Ker Švedska ni ugodila angleški zahtevi, da bi se popolnoma zapri ves trgovski promet med Švedsko in Nemčijo, hoče sedaj Anglija sama s silo za preti ves promet med obema deželama.

Listnica uredništva.

Radgona: Ako gotovo veste, da ima trgovec več sladkorja v zalozah, a vam ga neče dati, ga kratkoma naznanite okrajnemu glavarstvu. Sedva morate svojo trditvijo tudi dokazati, sicer vam nič ne pomaga. — Dravska dolina: Na vaši peči morajo imeti dvojne tiskovine. Ako vam jih uradnica neče dati, pritožite se na pošto ravnateljstvo v Gradcu. — Krčevina pri Mariboru: Če bo dotični mož še nadalje tako agitiral, nas morate takoj obvestiti. Napišite si na listek imena vseh tistih siceršev, posebno mater, pri katerih je na sličen način agitiral kakor nam opisujete. Varujte svoje pravice!